

HUKUK EDEBİYAT OKUMA GRUBU

Mehmet Ali Başaran 31 Mayıs 2022

<https://mehmetalibasaran.wordpress.com/>

2020 yılı şubat ayında İstanbul'dan ayrılana kadar, 10 yıl boyunca her salı akşamı Fatih-Vefa'da Bilim Sanat Vakfı'nın salonlarında gerçekleştirilen ve Av. Muharrem Balcı'nın organize ettiği Genç Hukukçular Hukuk Okumaları Grubu'nun derslerine devam ettim.

Ramazan ve Kurban Bayramları hariç, tatil nedir bilmeyen bir okuma halkasıydı. Hukuk fak öğrencisi, avukat, akademisyen, hâkim ve savcı, yüzlerce hukukçunun bir yerinden eklemle ve nihayet “mezun olduğu” bir okuldu. Salı akşamlarına “ambargo” konulduğu için çalışma adına katılımcıları arasında “Salı” deniyordu. 22 yıl gibi uzun bir süre devam etmiş, istikrar al bir çalışmanın ikinci yarısında 'oyun'a dahil olmak bana da nasip oldu.

Ders dedikse, akla sıkıcı okul dersleri gelmesin. Çoğu öğrenci ve avukat, bir kısmı akademisyen, az da olsa hâkim ve savcıdan oluşan genç hukukçuların bilgi ve birikimlerini ortaya koyduğu derslerde her hafta farklı bir genç hukukçu arkadaşımız sunum yapardı.

Sunum 19.30 ila 21.00 arasında vakfın amfiteyatrosu biçiminde dizayn edilmiş çok şık konferans salonunda gerçekleşirdi. En düşük katılımın olduğu yaz aylarında sayımız 30'a hatta 20'ye kadar düşer, en geniş katılımın gerçekleştiği ekim kasım aylarında 120'yi bulduğu olurdu.

Öğrenciyken, üstad Muharrem Balcı başta olmak üzere avukat, akademisyen, hâkim-savcı abilerimizin, ablalarımızın önünde bir, bir buçuk saat sunum yapmak yabana atılır bir iş ve tecrübe sayılmazdı. Aylarca sunuma hazırlanmak ve elin ayağın birbirine dolanmadan sunum yapmak önümüzde aşılmayı bekleyen ciddi bir eşikti. Ben de bir kısım haylaz arka sıra öğrencisi gibi uzun süre sunum yapmaktan köşe bucak kaçmışsam da bir iki yıl geçmeden yakayı ele vermiştim. Böyle kaçakları Muharrem Abi derste “nokta atışı” yakalar ve kaçınılmaz vazifeyi herkesin içinde tevdi ederdi.

Amfiteyatrosu biçimi salonda karşınızda kırk kişi, kafanızı hafif sağa ve sola çevirdiğinizdeyse ilave kırkar kişiyle yüz yüze olduğunuzu düşünün. Bunun iki üç aşama sonrası Harbiye Cemil Topuzlu Açık Hava Tiyatrosu'nda sahneye çıkmaktır dersem asla abartmış olmam.

Dersler kadar, hatta daha önemlisi öncesinde ve sonrasındaki geleneklerdi. Derslerden önce vakfın Vefa'daki binasına yakın, Muharrem Balcı'nın Aksaray'daki bürosunda buluşulurdu. Vakti olanlar saat 17 itibarıyla büroya damlardı. Muharrem Balcı, derslere katılacak birkaç öğrenciyle o sıra tanıma-tanışma maksatlı öngörüşme gerçekleştiriyor olurdu büyük ihtimalle. Bilgi ve birikimiyle derslerde de büroda da önemli bir yer tutan Av. Kaya Kartal odasındaysa, onunla sohbet edilir, mesleki konular üzerine konuşulur, akıl danışılırdı. Dileyenler (daha çok da kızlar) her ders öncesi ortalama 25 kişi için çıkan ve saat 18 gibi yenecek enfes yemeklerin hazırlıklarıyla uğraşan Havva Abla'yla muhabbet eder, bir yandan da işin ucundan tutar, sofrayı kurmaya yardım ederdi.

Büronun alt katındaki kütüphane ve toplantı salonunda her ders öncesi birlikte yemek yemek, kimi okuldan, kimi adliyeden, işyerinden gelmiş arkadaşlarla, dostlarla bir arada olmak keyifliydi. Ne var ki ders öncesi muhabbet bununla sınırlı değildi.

Büroya gelemeyenler vakfın kantininde buluşur, saat 19'da dağıtılan ücretsiz çay, pasta ve o günün nasibine, varsa tatlı veya çikolatayla, yarım saatlik muhabbetin yanı sıra enerji de toplardı. Nasipte nerdeyse her hafta bir tepsi baklava olduğunu da belirtmeden geçmeyeyim. Zira, mezun olma, ruhsat alma, nişanlanma, evlenme, atanma, çocuk sahibi olma gibi türlü vesilelerle her hafta, sağolsun biri ikramda bulunurdu. Öğrencilerin, dahası kimsenin derse aç karnına girmesi mümkün olmasın istenirdi.

Kışın, Vefa Bozacısı'nın önü insan kaynardı. Dersten sonra vakfın önünde başlayan muhabbeti isteyen bozacıda, isteyen çay ocağında devam ettirirdi. Bir veya birkaç hafta görüşmeyen arkadaşlar için Salı, günlerden bir gün değil, eski türk filmlerinde resmedildiği gibi bereketli bir sofraya, bir buluşma noktası, hoş bir avluydu.

Salı ikindi sonraları halen ayağım beni Fatih'e, Aksaray'a, Vefa'ya çekse de ne yazık ki aradaki mesafe 1.100 km'den çok daha fazla.

Pandemi sonrası öğrenciler üniversitelere dönünce Allah nasip etti, biz de Trabzon'da bir Hukuk Edebiyat Okuma Grubu kurduk. Bu ilk sezon 12 kişilik bir ekiple (2021 Ekim - 2022 Haziran arasında) 11 kitap okuduk, 6'sı meslektaş -ikisi genç hukukçu akademisyen arkadaşımız- olmak üzere 8 konuk ağırladık ve 24 buluşma gerçekleştirdik.

Önümüzdeki sezon (Ekim 2022 - Haziran 2023) üzerine koyarak okumaya, araştırmaya, üretmeye devam edeceğiz inşallah. Okuma planımız şimdiden hazır.

Muharrem Balcı'nın talebelerine şöyle bir tavsiyesi var: **“Gittiğiniz yeri bereketlendirin. Boş gitmeyin, dağarcığınızda gideceğiniz yere uygun malzemeler götürün. Her kişinin ikram edeceği bir değeri mutlaka vardır.”**

Ben akli başında herkesin bir okuma grubunda haftada bir, olmadı, ayda iki, hiç değilse ayda bir kitap okuyarak (“okuma” yaparak) temel meseleler üzerine kafa yorması, ezbere ömür tüketmeyi bir kenara bırakıp sorgulayarak, bilinçli tercihler doğrultusunda, sorumlu biçimde yaşaması, hayra vesile olması gerektiğine inanıyorum.

Her yerde her mesleğin erbabı o mesleğin adayları talebelerle birlikte, dayanışma içinde olsa... Bilgi birikiminden, vakit ve emeğinden paylaşacaklar bir “sofra”da buluşsa... Hayat çok daha bereketli olmaz mı?

1. Sezon'da okuyup tahlil ettiğimiz kitaplar.

2. Sezon'da (Ekim 2022 - Haziran 2023) okuyup tahlil edeceğimiz kitaplar.